

ឯកសារលើខ្សែបណ្តាញ

โดย
นายแพทย์ย៉างพล จินตารัตนะ
สมาชิกวุฒิสภา

ច្បាប់បែបបទនិងបទប្បញ្ញត្តិ សម្រាប់ការងារ
សម្រាប់ការងារសេវាវិទ្យាសាស្ត្រ

០ ថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១០, ០ ថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១-២០១២, ០ ថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១២

គណៈកម្មាធិការការងារសាងសង់ និងកិច្ចការព័ត៌មាន យោធា សត្វ វត្តមាន
គណៈកម្មាធិការការងារសាងសង់ និងកិច្ចការព័ត៌មាន យោធា សត្វ វត្តមាន

มองเมืองแพร่

เรียบเรียงโดย

นายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ

โดย

คณะกรรมการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ
คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา

เอกสารวิชาการลำดับที่ ๑๗

เจตนารมณ์

การดำเนินงานตามภารกิจของคณะกรรมการธิการ

การพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี

ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสได้โอกาส
ให้สามารถก้าวข้ามขีดจำกัด
ให้ทุกเพศทุกวัยได้มีโอกาส
ให้สังคมอุดมทรัพยากรได้พัฒนา
สมชัย ธีระกุล

ประพันธ์โดย นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

กรรมการธิการการพัฒนาสังคมฯ

คำนำ

หนังสือ “มองเมืองแพร่” ของนายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ กรรมการธิการ เป็นหนังสือถ่ายทอดเรื่องราวการรื้อถอนอาคารไม้สักโบราณ อายุกว่า ๑๒๕ ปี ที่ตั้งอยู่ในบริเวณสวนรุกขชาติเซตวัน ริมน้ำยม กลางเมืองแพร่ ซึ่งอดีตเป็นสำนักงานของบริษัททำไม้ต่างชาติ บอมเบย์ เบอร์มา อาคารแห่งนี้ถือเป็นอนุสรณ์สถาน และมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ในเรื่องของการทำไม้และการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศของประเทศไทย และบ่งชี้ความอุดมสมบูรณ์ของป่าเมืองแพร่ที่มีชื่อเสียง และคงความผูกพันกับชาวเมืองแพร่มาอย่างยาวนาน โดยบอกเล่าความเป็นมาของอาคารไม้สักโบราณ และประวัติศาสตร์ของเมืองแพร่ พร้อมภาพประกอบและสภาพการรื้อถอนอาคาร รวมทั้งสถานที่สำคัญของเมืองแพร่ ที่บ่งบอกถึงศิลปะ วัฒนธรรม อัตลักษณ์ ความวิจิตรตระการตาของเมืองแพร่ที่พบว่ามีวัดกว่า ๔๐๐ วัด มีสถานที่ ศิลปวัฒนธรรม ที่ถ่ายทอดผ่านภูมิปัญญาอันงดงามที่สร้างความรัก ความผูกพัน และความภาคภูมิใจของคนเมืองแพร่ รวมทั้งของคนทั้งประเทศ

เมื่อปรากฏเหตุการณ์ไม่คาดฝัน คือ การรื้อถอน อาคารไม้สักโบราณ อายุ ๑๒๕ ปี ที่กระทบต่อความรู้สึกของคนเมืองแพร่ จึงมีการรวมพลังของคนเมืองแพร่และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้เรียกร้องให้มีการบูรณะอาคารไม้สักโบราณให้กลับมาเหมือนเดิม เพื่อคงไว้ซึ่งคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และเป็นพื้นที่สำหรับการศึกษาสำหรับคนรุ่นต่อไป

คณะกรรมการธิการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของคุณค่าทางประวัติศาสตร์ อันเป็นความภาคภูมิใจของบรรพบุรุษผู้คนรุ่นหลัง จึงได้จัดพิมพ์หนังสือ “มองเมืองแพร่” ของนายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ เพื่อถ่ายทอดสู่เด็ก เยาวชน และคนรุ่นหลังสืบต่อไป

สุดท้ายนี้ คณะกรรมการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และคนรุ่นหลัง เพื่อเป็นแนวทางดูแล รักษาและเห็นคุณค่าทางประวัติศาสตร์ต่อไป

ด้วยจิตคารวะ

(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์)

ประธานคณะกรรมการธิการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน
สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

ตอนที่ ๑ : ระเบิดตก!!!

๑

* ภาพประกอบตอนที่ ๑

๕

ตอนที่ ๒ : บ้านโบราณนี้ได้แต่ใดมา?

๑๑

* ภาพประกอบตอนที่ ๒

๑๓

ตอนที่ ๓ : ในมือราชการ

๒๐

* ภาพประกอบตอนที่ ๓

๒๓

ตอนที่ ๔ : หายไปทั้งหลัง!

๒๙

* ภาพประกอบตอนที่ ๔

๓๒

ตอนที่ ๕ : ประกอบกลับ

๓๘

* ภาพประกอบตอนที่ ๕

๔๑

ตอนที่ ๖ : บ้านโบราณแค่จิบๆ

๔๖

* ภาพประกอบตอนที่ ๖

๔๙

ตอนที่ ๗ : เมืองสีภูมิ

๕๕

* ภาพประกอบตอนที่ ๗

๖๐

ตอนที่ ๘ : พลังแพร่

๖๖

* ภาพประกอบตอนที่ ๘

๗๑

ภาคผนวก

- รายชื่อคณะกรรมการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา
- รายชื่อที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการและเลขานุการประจำ คณะกรรมการ
- รายชื่อคณะอนุกรรมการ

มองเมืองแพร่

โดย นายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกวุฒิสภา

ตอนที่ ๑ ระเบิดตก!!!

เดือนมิถุนายน ๒๕๖๓ ช่วงสงครามโรคโควิดในเมืองไทยชาลง ชาวการื้อถอน
อาคารไม้สักโบราณ อายุ ๑๒๕ ปี ที่จังหวัดแพร่ เป็นข่าวใหญ่มาแรง
เหมือนระเบิดตกกลางเมืองแพร่

สปอร์ตไลท์ฉายจับไปที่แพร่โดยพลัน

อาคารโบราณหลังดังกล่าว ในอดีตเคยเป็นสำนักงานของบริษัททำไม้
ต่างชาติ บอมเบย์ เบอร์มา ตั้งอยู่ในสวนรุกขชาติเซตวัน ริมน้ำยม
กลางเมืองแพร่

ปัจจุบันเป็นศูนย์เรียนรู้การป่าไม้ ฝากการบริหารไว้กับสำนักบริหาร
พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานส่วนกลางในสังกัดกรมอุทยาน
แห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม (ทส.)

อาคารดังกล่าว อายุมากกว่า ๑๐๐ ปี โบราณแน่ๆ

ก็คนอายุแค่ ๕๐ - ๖๐ ปี ยังมีบางคนความพยายามขอให้ขึ้นทะเบียน
เป็นวัตถุโบราณเลย! ๕๕๕ - ๕๕

ล้อมวลชนและทุกฝ่ายเช็คข่าว เสนอข่าวกันวุ่นไปหมด

“โครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารศูนย์เรียนรู้การป่าไม้” กลายเป็น
ภาพการรื้อถอนอาคารเก่าทิ้งหลัง เหลือแต่กองซากอิฐหินปูน
ได้อย่างไร!?

เรื่องนี้ต้องมี “อะไรในกอไผ่” แน่ๆ
ผู้เกี่ยวข้องชี้แจงข้อมูลกันเป็นพัลวัน

เมืองแพร่ดังชั่วข้ามคืน ขนาดน้อง ๆ ถ้าขุนน้ำนางนอนที่เชียงรายเลย
ทีเดียว

ผมเขียน FB เมื่อวันที่ ๑๗ มิย. ๖๓ ว่า

.....มันเกิดอย่างนี้ได้อย่างไรกัน?

ขอร่วมไว้อาลัยกับการรื้อถอนอาคารเก่า...หวังว่าจะมีการสอบสวนให้
กระจ่าง และน่าจะต้องมีคนรับผิดชอบ หวังว่าจะพอมีทางบูรณะ
พลิกฟื้นอาคารให้กลับมาได้เหมือนเดิม หรืออย่างน้อยก็ใกล้เคียง
ของเดิม...จะหาเวลาลงไปดูของจริง และเรื่องราวเล็ก ๆ จริง ๆ ในพื้นที่.....

สว.คำณูณ สิทธิสมาน ตั้งกระทู้สด ถามรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๒ มิย. ๖๓
ใช้คำแรงว่า “อาชญากรรมที่เมืองแพร่” เลยทีเดียว!!

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นายวราวุธ ศิลปอาชา) มาตอบกระทู้ ยอมรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้น พร้อมขอโทษคนแพร์ และรับปากว่า ให้กรมอุทยานฯ รับผิดชอบ ดำเนินการให้อาคารกลับมาเหมือนเดิมให้มากที่สุด โดยจะทำงาน ร่วมกับกรมศิลปากรและประชาชนคนแพร์อย่างใกล้ชิด

๒๖ มิย. ๖๓ ผมมีภารกิจไปแพร์ ในขณะที่สมาชิกวุฒิสภา นายอภิชาติ โตดิลกเวชช์ อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดแพร์ ซึ่งเป็นคนแพร์โดยกำเนิด มีภารกิจกลับแพร์ ตรงกันพอดี

เราทั้ง ๒ คน เป็นกรรมการสมาชิกวุฒิสภาพบประชาชน (ภาคเหนือ ตอนบน) ก็เลยถือโอกาสลงเยี่ยมพื้นที่ รับฟังข้อมูล พูดคุยกับทั้งภาค ราชการ ภาคเอกชนและประชาสังคม ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ และข้อมูลต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก

บ้านโบราณเป็นมาอย่างไร?

โครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเป็นอย่างไร?

อนาคตข้างหน้าจะเป็นไปอย่างไร?

ฯลฯ

เป็นหนังม้วนยาว กว่าจะถึงตอนจบ คงอีกนานเป็นปี

เมื่อวันที่ ๓๐ มิย. ๖๓ ผมได้สรุปย่อรายงานด้วยวาจาให้ที่ประชุม คณะกรรมการสมาชิกวุฒิสภาพบประชาชน (ภาคเหนือตอนบน) รับทราบเบื้องต้นไปแล้ว

ไปแพร่เที่ยวนี้ การรับรู้เกี่ยวกับจังหวัดแพร่เปลี่ยนไปมาก เมื่อก่อนรู้จักแพร่
น้อยนิด เคยไปทำงาน พักค้างเพียง ๒ – ๓ ครั้ง นอกนั้นก็แค่ผ่าน ๆ

รู้จักแค่ป่าไม้สัก บ้านเสาไม้สัก เฟอร์นิเจอร์ไม้ เสื้อหม้อฮ่อม แปะเมืองผี
นักการเมืองขัดแย้งสูง เป็นต้น

ไปแพร่คราวนี้ แค่วันครึ่ง นอกจากรู้เรื่องราวบ้านโบราณที่ถูกรื้อถอนแล้ว
ยังได้แวะชมบ้านโบราณอายุเกิน ๑๐๐ ปีอีกหลายหลัง แวะชมกำแพง
เมืองรูปหอยสังข์อายุเกินพันปี ได้ไหว้พระ ๕ – ๖ วัด มีทั้งพระพุทธรูป
นั่ง ยืน นอน ก่อสร้างต่างยุคต่างสมัย ได้เห็นภูมิประเทศที่สวยงาม

เมืองแพร่ ไม่ใช่แค่เรื่อง ๑๐๐ ปี แต่เมืองแพร่มีเรื่องราวยาวนาน
มากกว่าพันปี ย้อนไปถึงยุคสุโขทัยโน่นเลย ก่อนตั้งประเทศ
สหรัฐอเมริกาหลายร้อยปี

ผมสรุปได้ทันทีว่า

แพร่คือ “อัญมณี” ในอ้อมกอดของธรรมชาติ

มีเอกลักษณ์ เป็นที่เดียวในโลก (เพราะไม่มีแพร่ ๒ แพร่ ๓)

จึงเกิดแรงบันดาลใจ จะเขียน “มองเมืองแพร่” จากนั้นต่อไปสัก
๑๐ ตอน

จะมีคนอ่านหรือไม่อ่าน ก็เขียนครับ

(เขียนเมื่อ ๓๐ มิย. ๖๓)

ภาพประกอบตอนที่ ๑

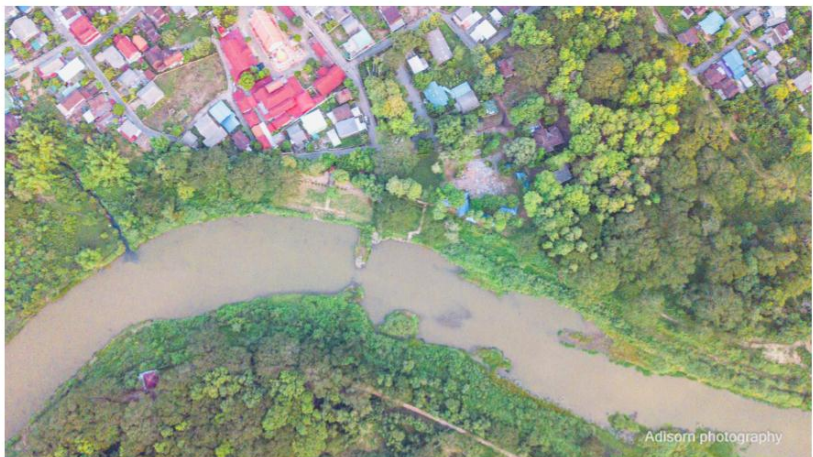
ไหว้พระพุทธรูปมิ่งขวัญเมืองในโบสถ์หลังเก่า

ลงพื้นที่สวนรุกขชาติเซตวัน เมืองแพร่ 26 มิ.ย.63

FB เขียนเมื่อ 17 มิ.ย.63

ภาพ Top view ลำน้ำยม สวนรุกชาติเซตวัน และชุมชนเมืองแพร่

สว. คำณณ สิทธิสมาน ตั้งกระทู้ถามเรื่องการรื้อบ้านโบราณ ในที่ประชุมวุฒิสภา 22 มิ.ย. 63

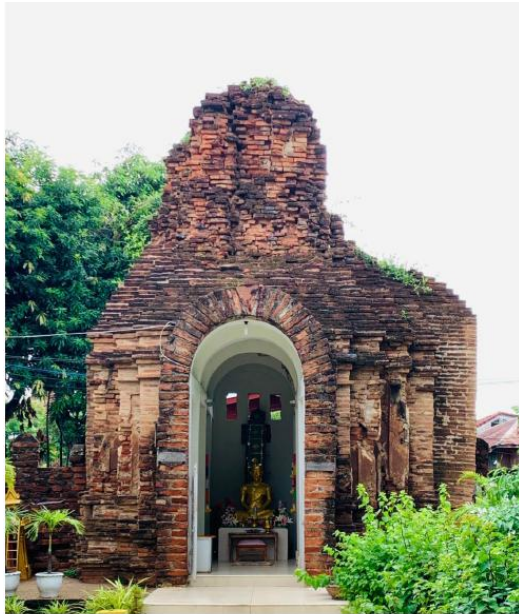
ด้าน นายวรารัฐ ศิลปอาษา

รมว.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กล่าวว่า เราขอโทษที่ทำให้คนแพร่เสียความรู้สึกจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เบื้องต้นอาคารแห่งนี้ได้โอนมาให้อยู่ภายใต้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช การของบประมาณซ่อมแซมเริ่มตั้งแต่ปี 2561 ความผิดพลาดที่เกิดขึ้น คือ เจ้าหน้าที่ไม่ได้กระทำได้เห็นหัวอกของประชาชน การกระทำใดๆ ของภาคราชการจะต้องถือการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นสำคัญ

รมว.ทส. ตอบกระทู้ในที่ประชุมวุฒิสภา 22 มิ.ย. 63

พระนอน ที่วัดพงษ์สุนันท์

ศาสนสถานโบราณ ที่วัดหลวง เมืองแพร่

บ้านโบราณของเอกชน

คุ้มวงศ์บุรี อาคารโบราณของเอกชน กลางเมืองแพร่

บ้านโบราณอีกหลังหนึ่ง กลางเมืองแพร่

อำพล จินดาวัฒนะ is at สวนรุกขชาติเซต ***

วัน อ.เมือง จ.แพร่.

Friday at 23:12 · Phrae · 📍

รื้อบ้านโบราณแพร่ :ควรพลิกวิกฤติให้เป็นโอกาส
(ตอนที่1)

วันนี้(26มิย.63) ณ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด และ
สวนรุกขชาติเซตวัน จังหวัดแพร่ นายอภิชาติ ไชติ
ติลเกษ์ และนายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิก
วุฒิสภา, กรรมการสว.พปช.ฯชน (... See More

FB เขียนที่แพร่ คำคืน26มิย.63

ตอนที่ ๒ : บ้านโบราณนี้ได้แต่ใดมา?

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง จังหวัดแพร่ เมื่อ ๕๘ ปีก่อน ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๐๕ ระบุที่ดินริมน้ำยม ตำบลในเวียง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ จำนวน ๔๘ ไร่ ๑ งาน ๘๗ ตารางวา ว่าเป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์ที่ทำการป่าไม้เขต ของกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ระบุการได้มาไว้ว่า “ กระทรวงเกษตรนำส่งว่าเป็นที่แผนกป่าไม้ ซื้อไว้จากนายตุ้ย, นางจ้อย, นายทัน, นายกำ, นายเภา, นางทิพ, นายโต๊ะบริษัท แอสโกสสยาม คอปอเรชั่น และกระทรวงมหาดไทยนำส่งเมื่อ ๒๐ พ.ย. พ.ศ. ๒๕๐๐ ว่า กรมตำรวจซื้อจากบริษัท อีสเอเชียติก รวม ๓ ทะเบียนเป็นแปลงเดียวกัน”

บนที่ดินดังกล่าว มี

หนึ่ง เรือนทรงปั้นหยาไม้ ๒ ชั้น ขนาด ๒๐๐ ตรม. เสาไม้สัก ฝาไม้สัก พื้นคอนกรีต และไม้สัก หลังคามุงกระเบื้องไม้สัก ราคา ๕๖๒,๕๐๐ บาท เป็นที่พักและที่ทำการป่าไม้

สอง เรือนทรงปั้นหยาไม้ชั้นเดียว ยกพื้น ๓ ห้อง ๑๒๐ ตรม. เสาไม้สัก ฝาไม้สัก พื้นไม้สัก หลังคามุงกระเบื้องไม้สัก ราคา ๗๕,๐๐๐ บาท เป็นบ้านพักพนักงานกรมป่าไม้

เรือนปั้นหยาหลังที่หนึ่งนั้นแหละ ที่กลายเป็นกองเศษอิฐ หิน ปูน ซึ่งเป็นภาพออกข่าวไปทั่ว เมื่อกลางเดือนมิถุนายน ๒๕๖๓

ชาวบ้านส่วนหนึ่งเรียกชื่อเล่น ๆ ของอาคารนี้ว่า

“บ้านเปียว”

จากการสืบค้นข้อมูลเบื้องต้น ทราบว่าอาคารนี้ สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๓๘ เดิมเป็นของบริษัทต่างชาติที่เข้ามาทำไม้ในภาคเหนือตอนบน ซึ่งมี ๒บริษัทใหญ่ คือ บอมเบย์ เบอร์มา และอีสเอเซียติก หลังจากที่ทำไม้ในพม่ามาก่อนหน้านั้น

นับอายุอาคารก็ได้ ๑๒๕ ปี

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ โอนจากกรมป่าไม้ มาให้กรมอุทยานฯ

พ.ศ. ๒๕๕๙ จัดตั้งพื้นที่บริเวณนั้นเป็น “สวนรุกขชาติเขตรวัน” ขึ้นกับสำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช กรมอุทยานฯ (เป็นหน่วยงานส่วนกลางในพื้นที่) ฝากการบังคับบัญชาและบริหารไว้กับ “สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่)” ซึ่งเป็นหน่วยงานส่วนกลางในพื้นที่ สังกัดกรมอุทยานฯ เช่นเดียวกัน

เท่าที่ดูจากข้อมูลและภาพถ่ายต่าง ๆ พบว่าอาคารนี้ผ่านการปรับปรุงซ่อมแซม ต่อเติมมาหลายครั้ง หลังคากระเบื้องไม้สักกลายเป็นกระเบื้องลอนคู่มานานแล้ว บริเวณด้านล่างมีการต่อเติมบางส่วน มีการกรุฝ้าไม้อัด และปรับนั่งแตงนี่ตามช่วงเวลาที่ผ่านมา นานกว่า ๑๐๐ ปี

แต่โครงสร้างและส่วนประกอบหลัก ๆ ยังเป็นของเดิม

แล้วมันเกิดเรื่องจน “กระสุนตก” หรือ “ท้าวรลง” ได้อย่างไร?

ต้องอ่านตอนที่ ๓ ครั้บ

(เขียนเมื่อ ๓ ก.ค. ๖๓)

ภาพประกอบตอนที่ ๒

ลงพื้นที่คุยกับ ผอ.สำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่13 แพร่

ภาพถ่ายในอดีต (จากไทยพีบีเอส)

หนังสือรับรองที่หลวง

อาคารทรุดโทรม

เป็นไปตามกาลเวลา

เสาเอียง

ชำรุดทุกมุม

ระหว่างการรื้อถอน

จนเหลือเท่านี้

อำพล จินดาวัฒนะ is with Pitiporn Chaita and 9 others at สวนรุกขชาติ
เขตวัน.

4 mins · Phrae · 🌐

มองเมืองแพร่

ตอนที่2: บ้านโบราณนี้ได้แต่ใดมา?

หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง จังหวัดแพร่ เมื่อ58ปี
ก่อน ลงวันที่4 มกราคม 2505 ระบุที่ดินรืมน้ำยม
ตำบลในเวียง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่
จำนวน48ไร่ 1งาน 87ตารางวา ว่าเป็น... See More

FB เขียนเมื่อ 3 กค. 63

ตอนที่ ๓ : ในมือราชการ

บ้านเขียวอายุ ๑๒๕ ปี หรือชื่อทางการว่า “ศูนย์เรียนรู้การป่าไม้
สวนรุกขชาติเขตรวัน” ขำรดทรดโทรมไปตามกาลเวลา

เป็นไปตามหลักอนิจจัง

เสาเอียงโย้ ปลวกกินไม้ บางส่วนหลุดร่วง ต้องค้ำยัน ต้องปะผุ
ต้องแก้ปัญหาเฉพาะแบบชั่วคราวมาเรื่อย ๆ

จนกระทั่งปี ๒๕๕๙ สวนรุกขชาติฯ จึงขอความร่วมมือวิทยาลัยเทคนิค
แพร่ ให้เข้ามาช่วยประเมินราคาปรับปรุงซ่อมแซม ปี ๒๕๖๐ ขอให้วิศวกร
โยธามาช่วยวิเคราะห์หือกรอบหนึ่ง เพื่อเตรียมหางบประมาณ แต่การขอ
ตั้งงบประมาณตรงไปที่กรมอุทยานฯ คงจะมีโอกาสได้ยาก เพราะเป็น
เพียงหน่วยงานเล็ก ๆ ตั้งอยู่ในพื้นที่

ปี ๒๕๖๑ จึงทำเรื่องขอสนับสนุนงบประมาณจากงบพัฒนาจังหวัดแพร่
(งบประมาณส่วนภูมิภาค) โดยมุ่งไปที่การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
ของจังหวัด ซึ่งก็สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลเป็นอย่างดี ตั้งวงเงิน
งบประมาณ ๖.๗ ล้านบาท

จังหวัดแพร่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานศึกษาและจัดทำรายละเอียด
รูปแบบรายการและประมาณการอีกครั้งหนึ่ง มีรองผู้ว่าราชการ
เป็นประธาน ผอ.สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ เป็นเลขานุการ
(๒ ก.พ. ๒๕๖๑)

สำนักบริหารพื้นที่ฯ ๑๓ ทำหนังสือถึงสำนักศิลปากรที่ ๗ เชียงใหม่ เมื่อ ๕ ก.พ. ๒๕๖๑ (แต่ไม่พบว่ามี การติดตามและไม่มีการตอบใด ๆ จนถึงปี ๒๕๖๓ ที่มีการจัดซื้อจัดจ้าง และรื้อถอนเพื่อปรับปรุงซ่อมแซม จนเป็นข่าว) !?!

ปี ๒๕๖๑ และ ๒๕๖๒ ผ่านไป

จนกระทั่งต้นปี ๒๕๖๓ จังหวัดแพร่เรียกประชุมเตรียมความพร้อม การทำงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี ๒๕๖๓ ให้สำนักบริหาร พื้นที่ฯ ยืนยันความพร้อมในการทำโครงการนี้

สำนักบริหารพื้นที่ฯ ส่งคำของบประมาณ ภายใต้ชื่อ “โครงการส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสวนรุกขชาติเซตวัน” เนื้อในมี

“โครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารศูนย์เรียนรู้การป่าไม้” ๑ หลัง งบประมาณ ๕.๓ ล้านบาทเศษ

พร้อม ๆ กันนี้ มีโครงการสร้างห้องน้ำชายและหญิง เพิ่มอย่างละ ๑ หลัง วงเงินงบประมาณ ๑.๓ ล้านบาทเศษ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวด้วย

งานนี้เป็นนำงบประมาณของส่วนภูมิภาค (งบประมาณพัฒนาจังหวัด) ไปใช้กับกิจการของส่วนกลาง (กรมอุทยานฯ) ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัด

ผู้ว่าฯ แพร่ในฐานะกรมเจ้าของงบประมาณ (จังหวัดแพร่) จึงทำเรื่อง มอบอำนาจให้อธิบดีกรมอุทยาน (กรมผู้ใช้งบประมาณ) ปฏิบัติราชการ ดำเนินโครงการจัดซื้อจัดจ้างฯ แทน เมื่อวันที่ ๖ ก.พ. ๖๓

หลังจากนั้น อธิบดีกรมอุทยานฯ ก็ทำเรื่องมอบอำนาจไปให้หัวหน้า
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ฯ ที่ ๑๓ ดำเนินการแทน
สำนักฯ ที่ ๑๓ จัดประกวดราคาด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding)
ได้ผู้เสนอราคาต่ำสุดคือ หจก.แพร์โกสินทร์ เสนอราคา ๔.๕๖ ล้านบาท
เป็นผู้รับจ้าง

“โครงการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารศูนย์การเรียนรู้การป่าไม้ สวนรุกขชาติ
เขตรวัน จังหวัดแพร่”

ขอย้าชื่อโครงการ “ปรับปรุงซ่อมแซม...”

มีระยะเวลาดำเนินงาน ๑๘๐ วัน เริ่ม ๓๐ พ.ค. ๖๓ – ๒๕ พ.ย. ๖๓

๑ มิย. ๖๓ ผู้รับจ้าง ผู้ควบคุมงาน และหัวหน้าศูนย์รุกขชาติฯ เข้าร่วมกัน
ตรวจสอบอาคาร เพื่อเริ่มงาน ให้ทำการสำรวจดิน ถอดแบบ
รายละเอียดอาคาร เพื่อจัดทำแบบแปลนให้ใกล้เคียงกับอาคารเดิม
ก่อนที่จะลงมือรื้อถอน

แสดงว่าเมื่อตอนทำประมาณการเพื่อขออนุมัติโครงการ และจัดจ้าง
มีเพียงรายการวัสดุและเนื่องานปรับปรุงซ่อมแซม

ไม่มีแบบแปลนใหม่ตั้งแต่ต้น เนื่องจากเป็น “โครงการปรับปรุง
ซ่อมแซม” (renovation)

แกะรอยตอนหน้า (ตอนที่๔) สนุกแน่ครับ
(เขียนเมื่อ ๔ ก.ค. ๖๓)

ภาพประกอบตอนที่ ๓

ร่วมกับ สว. อภิชาติฯ และนายกอบ จ.แพร่ ลงพื้นที่ 26 มิ.ย.63

ร่วมปรึกษาหารือ

ระหว่างรื้อถอน (ภาพจากไทยพีบีเอส)

ภาพอาคารหลังเดิม กับอาคารที่ผู้รับจ้างออกแบบใหม่

ผู้ว่าฯ หญิง รับหนังสือจากประชาชน (ภาพจากไทยพีบีเอส)

เหลือเท่านี้

ไม้สักโบราณ ส่วนประกอบของอาคารโบราณที่รื้อถอนออกมา

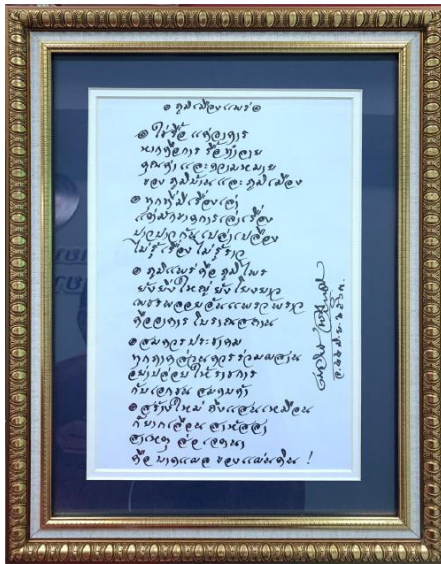
ประตูหน้าต่างที่ระบุให้นำกลับมาติดตั้งใหม่

สุ่มรวมกองไม้เก่า (ภาพจากไทยรัฐออนไลน์)

ป้ายหน้าสวนรุกขชาติเซตวัน ระบุปิดปรับปรุงชั่วคราว(renovation)

บทกวี "ภูมิเมืองแพร่"
ของอาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

อำพล จินดาวัฒนะ is with Pitiporn
Chaita and 9 others at สวนรุกขชาติ
เชตะวัน.

Saturday at 12:26 · Phrae · 📍

มองเมืองแพร่
ตอนที่3: ในมือราชการ

บ้านเขี้ยวอายุ125ปี หรือชื่อทางการว่า "ศูนย์เรียนรู้
การป่าไม้ สวนรุกขชาติเชตะวัน" ขำชุดทูต ไทรมไป
ตามกาลเวลา
... See More

FB เขียนเมื่อ 4 ก.ค.63

ตอนที่ ๔ : หายไปทั้งหลัง!

การอนุมัติโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านโบราณ และการจัดจ้างผู้รับจ้างครั้งนี้

“ไม่มีแบบแปลน”

คงเพราะถือว่าเป็น “โครงการปรับปรุงซ่อมแซม” ไม่ใช่การสร้างอาคาร

เมื่อไปดูในรายการประมาณการวัสดุที่ใช้ ในแบบปร. ๔ ปร. ๕ พบสาระสำคัญที่น่าสนใจหลายประการ ได้แก่

หนึ่ง งาน”รื้อถอน”เสาไม้ เสาคอนกรีต พื้นไม้ ตง คาน พื้นคอนกรีต โครงหลังคา กระเบื้องหลังคา ผนังไม้อัดซีเมนต์ ถอดประตูหน้าต่าง บันได โดยระบุในช่องหมายเหตุว่า “รื้อขนไป” !?!

สอง งานเสา ระบุว่าเป็นเสาคอนกรีต และเสาไม้เนื้อแข็ง (ชันบน), งานคาน ระบุว่าเป็นคานไม้เนื้อแข็ง ตงไม้เนื้อแข็งงาน, พื้น ระบุว่าเป็นพื้นไม้เนื้อแข็งเข้าลิ้น, งานผนัง ระบุว่าเป็นผนังไม้อัดซีเมนต์ คร่าวไม้เนื้อแข็ง, งานบันได ระบุว่าเป็นโครงไม้เนื้อแข็ง, บันได รวบบันได ระบุว่า เป็นไม้เนื้อแข็ง

มีวงเงินสำหรับซื้อไม้ใหม่ทุกรายการ พร้อมค่าแรง

งานเหล่านี้ไม่มีระบุให้นำไม้สักเก่ากลับมาใช้อีกเลย!!!

ยกเว้นเพียงงานประตูหน้าต่างและช่องระบายแสงและอากาศ
ประตู ป.๑ ป.๒ ป.๓ ป.๔ หน้าต่าง น.๑ น.๒. เท่านั้น ที่ระบุว่า

“ให้ใช้วัสดุเดิม”

ดังนั้น เมื่อดูเบื้องต้นจากหลักฐานเอกสารเหล่านี้ เห็นได้ว่า โครงการ
ปรับปรุงซ่อมแซมอาคารโบราณนี้

หนึ่ง รู้ยู่ตั้งแต่ต้นว่าจะต้อง “รื้อถอนอาคารเดิมและก่อสร้าง
อาคารขึ้นมาใหม่” (re-building)

สอง ใช้วัสดุชิ้นใหม่เป็นส่วนใหญ่ ใช้วัสดุเก่าเพียงประตูหน้าต่างเท่านั้น

โครงการนี้จึงไม่น่าจะเป็น “การปรับปรุงซ่อมแซม”(renovation)

ที่สำคัญคือ ไม่มีการกำหนดว่า ไม้สักเก่าจำนวนมากที่มีมูลค่าสูง
ซึ่งเป็นทรัพย์สินของหลวง มีอะไรบ้าง ราคาเท่าใด จะรื้อขนไปไหน
เป็นกรรมสิทธิ์ของใคร?

เมื่อได้ผู้รับจ้างเข้ามาลงมือทำงาน รื้อถอนวัสดุแต่ละส่วนออก
ในภาพที่ปรากฏ ก็เป็นการค่อย ๆ ถอดทีละส่วน แต่รวมกองวัสดุไว้
ไม่ได้จัดจำแนกแยกแยะ เพราะวัสดุเกือบทั้งหมดจะต้องขนออกไป
ไม่ได้ให้นำกลับมาใช้ใหม่ ยกเว้นประตูหน้าต่างเท่านั้น

ข่าวปรากฏภาพรถเครนและคนงานเข้าทำงาน อาคารโบราณหายไปจากสายตาวาบ้าน เหลือแต่กองซากดิน อิฐ หิน และกองไม้ เศษไม้ กระบตา กระบความรู้สึกผู้ได้เห็นอย่างรุนแรง

การตรวจสอบของทุกฝ่าย ได้เริ่มต้นขึ้น สิ่งที่อยู่ในความมืด เริ่มมองเห็นเมื่อมีแสงสว่างส่องมากขึ้น

ล่าสุด ๔ ก.ค. ๖๓ อธิบดีกรมศิลปากรลงพื้นที่ เยี่ยมการทำงานของทีมงาน ยืนยันดำเนินคดีกับผู้รื้อถอนอาคารโบราณสถาน โดยไม่ได้รับอนุญาต

งานนี้ หากไม่มีข่าว ไม่มีการตรวจสอบทันเวลา

ก็คาดได้ว่า เมื่อสิ้นสุดสัญญาปลายปี ๒๕๖๓ เราจะได้อาคารโบราณศูนย์เรียนรู้การป่าไม้หลังใหม่ หน้าตาคัลลาย ๆ เดิม แต่ไม่ใช่หลังเดิม ปรากฏให้เห็นแน่นอน

...ไม่สักเกาจะหายไป ไม้เนื้อแข็งที่ซื้อใหม่จะมาแทนที่....!?!?

โปรดติดตามตอนที่ ๕ ว่าด้วยอนาคต
(เขียนเมื่อ ๕ ก.ค. ๖๓)

ภาพประกอบตอนที่ ๔

เสาไม้สักโบราณ นอนเรียงราย หลังการสำรวจตรวจสอบ

งาน/วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	หน่วย	รวม	ราคาต่อหน่วย	หน่วย	รวม	ราคาต่อหน่วย	หน่วย	รวม
งานเตรียม									
- วัสดุถมหน้าไม้	80.00	คัน	-	-	60.00	2,400.00	2,400.00	วัสดุถม	วัสดุถม
- วัสดุถมหน้าไม้ ๕๐ ซม. หนา ๕ ซม.	19.50	คัน	-	-	600.00	11,700.00	11,700.00	วัสดุถม	วัสดุถม
- วัสดุถมหน้าไม้ ๕๐ ซม. หนา ๕ ซม.	340.00	คัน	-	-	70.00	23,800.00	23,800.00	วัสดุถม	วัสดุถม
- วัสดุถมหน้าไม้ ๕๐ ซม. หนา ๕ ซม.	350.00	คัน	-	-	70.00	24,500.00	24,500.00	วัสดุถม	วัสดุถม
- วัสดุถมหน้าไม้ ๕๐ ซม. หนา ๕ ซม.	475.00	คัน	-	-	60.00	28,380.00	28,380.00	วัสดุถม	วัสดุถม
- วัสดุถมหน้าไม้ ๕๐ ซม. หนา ๕ ซม.	540.00	คัน	-	-	25.00	13,500.00	13,500.00	วัสดุถม	วัสดุถม
- วัสดุถมหน้าไม้ ๕๐ ซม. หนา ๕ ซม. หนา ๕ ซม. หนา ๕ ซม. หนา ๕ ซม.	362.00	คัน	-	-	30.00	11,460.00	11,460.00	วัสดุถม	วัสดุถม
- วัสดุถมหน้าไม้ ๕๐ ซม. หนา ๕ ซม.	47.00	คัน	-	-	70.00	3,290.00	3,290.00	วัสดุถม	วัสดุถม
- วัสดุถมหน้าไม้ ๕๐ ซม. หนา ๕ ซม.	20.00	คัน	-	-	90.00	1,800.00	1,800.00	วัสดุถม	วัสดุถม
รวมวัสดุ									
งานฐานราก									
- วัสดุถมหน้าไม้ ๕๐ ซม. หนา ๕ ซม.	112.00	คัน	-	-	99.00	11,088.00	11,088.00	วัสดุถม	วัสดุถม

รายการวัสดุ

2.1	งานเสา
	- เสาคอนกรีต (ชั้นล่าง) และฐานราก (ตรวจสอบหน้างานอีกที)
	- เสาไม้เนื้อแข็ง (ชั้นบน)
2.2	งานคาน
	- คานไม้เนื้อแข็ง 2" x 6" (ชั้นบน)
	- ตงไม้เนื้อแข็ง 1 1/2" x 6" (ชั้นบน)

รายการไม้ซื้อใหม่

	- ไม้ท่อนแฉะขนาดแบบไม้ดิบ 8" x 8"	185.00	ค.บ.	517.00	95,645.00	166.00	30,710.00	126,355.00	
3	งานประตูกำแพงและช่องลมระบายอากาศ								
	- ประตู ป.1	11.00	ท.บ.	-	-	340.00	3,740.00	3,740.00	ไม้ซีกดิบ
	- ประตู ป.2	5.00	ท.บ.	-	-	360.00	1,800.00	1,800.00	ไม้ซีกดิบ
	- ประตู ป.3	2.00	ท.บ.	-	-	175.00	350.00	350.00	ไม้ซีกดิบ
	- ประตู ป.4	7.00	ท.บ.	-	-	155.00	1,085.00	1,085.00	ไม้ซีกดิบ
	- หน้าต่าง น.1	13.00	ท.บ.	-	-	300.00	3,900.00	3,900.00	ไม้ซีกดิบ
	- หน้าต่าง น.2	9.00	ท.บ.	-	-	130.00	1,170.00	1,170.00	ไม้ซีกดิบ

รายการที่ระบุให้ใช้ของเก่า

ระหว่างรื้อถอน

ถอดชิ้นส่วนบ้านโบราณ

ค่อยๆ ถอดตัว

ภาพ 9 ชิ้นส่วนที่เตรียมนำกลับมาใช้ใหม่

กองเศษวัสดุ หิน ปูน

**อธิบดีกรมศิลปฯ ยันให้ จนท.เร่งรัดคดี สาว
ถึงต้นตอคดีรื้อบ้านเก่าเมืองแพร่**

ข่าว
ทั่วไทย

ไทยรัฐออนไลน์
4 ก.ค. 2563 19:01 น.

SHARE
|

อธิบดีกรมศิลปากร ลงพื้นที่
(ภาพจากไทยรัฐ ออนไลน์)

ตอนที่ ๕ : ประกอบกลับ

ต้นเดือนมิถุนายน ๒๕๖๓ อาคารโบราณอายุ ๑๒๕ ปี หายไปแล้ว

แบบแปลนที่ผู้รับจ้างออกมาตอนเข้าทำงานรื้อถอน อาคารมีรูปทรงคล้ายเดิม แต่ไม่เหมือนเดิมทั้งหมด

เมื่อเรื่องราวกลายเป็นข่าวใหญ่โต บานปลายออกไป การดำเนินการของผู้รับจ้างถูกเบรคให้หยุดลงโดยพลัน

เรื่องทางคดีความและวินัยราชการก็ว่ากันไปอีกยาว

ในทางการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทส.ออกมายอมรับข้อผิดพลาด และขอโทษชาวแพร่

ยืนยันให้กรมอุทยานฯ รับผิดชอบดำเนินการให้ได้อาคารโบราณกลับมาในสภาพที่ใกล้เคียงของเดิมให้มากที่สุด และเร็วที่สุด

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ออกมาพูดถึงเรื่องนี้ ย้ำว่าต้องสร้างกลับมาให้เหมือนเดิมให้มากที่สุด

จังหวัดแพร่และสำนักอนุรักษ์ฯ ที่ ๑๓ ร่วมกันสำรวจไม้ และวัสดุต่าง ๆ อย่างรีบด่วน จัดหมวดหมู่เก็บรักษาโดยมีระบบรักษาความปลอดภัย ๒๔ ชั่วโมง

กรมศิลปากรส่งเจ้าหน้าที่ ๙ คนลงทำงานในพื้นที่ทันที เก็บวัสดุสำคัญ
ตรวจสอบภาพถ่าย วัสดุจริง ฯลฯ ทำการถอดแบบอาคารเก่าอย่าง
ละเอียด

เพื่อใช้เป็นสื่อตั้งต้นในการเตรียมประกอบอาคารเดิมกลับคืนมาใหม่
(re-construction)

อธิบดีกรมศิลปากรบอกว่าจะเร่งทำแบบแปลนออกมา ๓ แนวทาง คือ
หนึ่ง แบบโบราณดั้งเดิม สอง แบบที่มีการประยุกต์ปรับปรุง และ
สาม แบบอาคารล่าสุดก่อนรื้อถอน

เพื่อให้ทุกภาคส่วนพิจารณาร่วมกันว่าจะใช้แบบใดในการก่อสร้าง
อาคารกลับคืนมาใหม่ ตามที่ได้ตกลงกันไว้ว่า จากนั้นไป จะทำอะไร
ทุกฝ่ายต้องปรึกษากัน ใครจะมุบมิบทำอะไรอีกไม่ได้

ส่วนวิธีการจัดการทางราชการจะเป็นอย่างไร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
คงกำลังหาทางออกกัน

จะยกเลิกสัญญาว่าจ้างกับผู้รับจ้างรายเดิมอย่างไร มีค่าเสียหายอะไร
เกิดขึ้นกับฝ่ายใดบ้าง จ่ายได้ไหม ด้วยระเบียบอะไร

จะหาผู้รับจ้างใหม่อย่างไร ใช้เงินจากแหล่งใด ใช้ระเบียบอะไร
ใครมีอำนาจอนุมัติฯลฯ

สุดท้ายแล้ว อาคารเก่าจะถูกประกอบกลับอย่างไร เมื่อใด?
ยังเป็นคำถามอีกเยอะ

เมื่อวันที่ ๔ ก.ค. ๖๓ที่ผ่านมา ภาควิชาครุศาสตร์เมืองเก่าแพร่ ได้ร่วมกันจัดงาน “ร่วมฮอมแอ่ง แป้งบ้าน แป้งเมือง : บอมเบย์ เบอร์มา” ทำพิธีทางจิตวิญญาณและวัฒนธรรม ขอขมาบรรพบุรุษ เรียกขวัญ ชาวแพร่ ให้กลับคืนมา

ล่าสุด มีข่าวว่าวิทยาลัยเพาะช่างได้ใช้อาคารนี้เป็นแบบให้นักศึกษา ฝึกวาดภาพ ต่อยอดรังสรรค์งานทางศิลปะ ฯลฯ

ถึงวันนี้ ไม่ต้องรอการประกอบอาคารโบราณกลับมาให้เสร็จ

สวนรุกขชาติเซตวัน เมืองแพร่ก็ได้กลายเป็นจุดสนใจของคนไทย และนักท่องเที่ยวไปกว้างแล้ว

เขาถึงว่า

“ในวิกฤติ ย่อมมีโอกาส”
(เขียนเมื่อ ๖ ก.ค. ๖๓)

ภาพประกอบตอนที่ ๕

ซีมไปเลย

กองไม้สักโบราณ มูลความหาศาล

รวมไม้รอบประกอบกลับ

ศิลปกรรมโบราณ

เหล็กกองเท่านี้

เจ้าหน้าที่กรมศิลปากร พยายามประกอบกลับ
(ส่วนที่ขาดหายไป เอาดินน้ำมันขึ้นรูปไว้ก่อน)

นักศึกษาวิทยาลัยเพาะช่าง รังสรรค์งานศิลป์

#ภาคีเครือข่ายรักษามืองเก่าแพร่
ขอเชิญประชาชนชาวเมืองแพร่ และผู้สนใจ
ร่วมชมแสง แ่งบ้าน แ่งเมือง : บอมเบย์เบอมา

วันเสาร์ที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ.2563
ณ ศาลาเอนกประสงค์ วัดตะวันตก ในเวียง อ.เมืองแพร่ จ.แพร่

13.00 น.	ตั้งขบวนแห่น้ำ วัดตะวันตก - ผ่านย่านเขตตะวัน แก่ลงการณ ภาคีเครือข่ายรักษามืองเก่าแพร่
13.15 น.	ยกชั้นโห้ส่ววิญญูณบรรพชน จากกลุ่มผู้รื้อสร้างสรรค้สิ่งคิงนให้บ้านเมือง ชั้นชานโลกเรียกขวัญกำลังใจ
13.30 น.	"ผ้าถึงร่วมใจ" โดย กลุ่มงานคราฟท์ จังหวัดแพร่ สนามหญ้าหน้าอาคารบอมเบย์เบอมา
14.30 น.	กิจกรรมเสวนา "ชมแสง แ่งบ้าน แ่งเมือง : อาคารบอมเบย์เบอมา" ณ ศาลาเอนกประสงค์ วัดตะวันตก ในเวียง อ.เมืองแพร่ จ.แพร่
16.30 น.	เสร็จกิจกรรม

PAGE / ภาคีเครือข่ายรักษามืองเก่าแพร่ (ANPAT) Associated Network Phrae Ancient Town

กิจกรรมคนเมืองแพร่

รวม.ทส. ยืนยัน อาคารโบราณต้องกลับมาเหมือนเดิม

ตอนที่ ๖ : บ้านโบราณแค้จิบๆ

ที่จังหวัดแพร่ นอกจากบ้านโบราณบอมเบย์ เบอร์มา อายุ ๑๒๕ ปี ที่เป็นข่าวดังแล้ว

ยังมีบ้านและอาคารโบราณอายุเกิน ๑๐๐ ปี อีกนับร้อยหลัง ทั้งที่อยู่ในการดูแลของหน่วยงานรัฐและของเอกชน มีทั้งที่ได้รับการอนุรักษ์บูรณะอย่างดี และมีทั้งที่ชำรุดทรุดโทรม รอการบูรณะอีกมาก

โบราณสถานเหล่านี้ มีเรื่องเล่าขานมากมาย บางแห่งมีห้องใต้ดิน มีคุกโบราณ มีเรื่องชวนขนหัวลุก มีตำนานมากมาย ฯลฯ บางแห่งเป็นมรดกตกทอดของเอกชนรุ่นต่อรุ่น มีทั้งที่มีอนาคตและที่ไร้อนาคต

ทุกแห่งมีคุณค่าสูงทางประวัติศาสตร์ จิตวิญญาณ และวิถีวัฒนธรรม

สำหรับเมืองแพร่แล้ว โบราณสถานอายุนับร้อยปีเหล่านี้ นับว่าเล็กน้อยมาก เมื่อเทียบกับเรื่องราวประวัติศาสตร์เมืองแพร่ที่มีมายาวนานถึง ๑,๒๐๐ ปี

เมืองแพร่ นับว่าเป็นเมืองที่มี

“ภูมิประวัติศาสตร์” อันทรงคุณค่า

คือมีรากแก้ว รากฝอยทางวัฒนธรรมและสังคมที่ยาวนานมาก ยาวนานกว่าประวัติศาสตร์สูญหายไปเสียด้วยซ้ำ เล่าโดยย่อมาก ๆ ได้ดังนี้

เมืองแพร่ มีชื่อเดิมหลายชื่อ ได้แก่ นครพล, พนนคร, เวียงโกศัย, โกศยนคร, เมืองแพล เป็นต้น

นับมาตั้งแต่เมื่อราว ๑,๒๐๐ ปีก่อน (พ.ศ. ๑๓๗๑) พ่อขุนหลวงพละ ราชันดาดาแห่งราชวงศ์น่านเจ้า อพยพไทลื้อ ไทจีนจากเชียงแสน ไซยบุรี เวียงพางคำ มาสร้างเมืองที่ริมน้ำยม ใช้ชื่อว่า “พนนคร” เกิดก่อนเชียงใหม่และสุโขทัย เป็นชุมชนขนาดใหญ่ การสร้างกำแพง เมืองรูปหอยสังข์ ยังมีร่องรอยให้เห็นถึงทุกวันนี้

ราว ๓๐๐ ปีต่อมา (พ.ศ. ๑๖๕๕) ขอมเรืองอำนาจ ถูกขอมยึด อีกร้อย ปีต่อมา ราว พ.ศ. ๑๗๗๓ อาณาจักรสุโขทัยเรืองอำนาจ ขับไล่ขอม ออกไป สมัยพ่อขุนบางกลางหาวและพ่อขุนผาเมือง

อีก ๒๐๐ ปีต่อมา (พ.ศ. ๑๙๘๖) ผนวกเข้ากับอาณาจักรล้านนา

ตัดนับมาถึงเมื่อราวเกือบ ๕๐๐ ปีก่อน (พ.ศ. ๒๑๐๑) ทั้งแพร่ และเชียงใหมเคยตกไปอยู่ภายใต้พม่า ซึ่งยังมีร่องรอย เช่น วัดพม่า ให้เห็นถึงทุกวันนี้

ราว ๔๐๐ ปีก่อน (พ.ศ. ๒๑๑๒) สมัยกรุงศรีอยุธยาแตก แพร่ก็กลับเป็นอิสระ

จนกระทั่ง ๒๐๐ กว่าปีก่อน (พ.ศ. ๒๓๑๓) กลับมาขึ้นกับกรุงธนบุรี

ช่วงนี้ประเทศสหรัฐอเมริกาเพิ่งเกิดขึ้นได้ไม่นาน

บริษัทต่างชาติเข้ามาทำไม้ที่แพร์ก็ช่วงนี้แหละ ช่วงที่แพร์อยู่ในการปกครองของเจ้าผู้ครองนคร ต่อกับช่วงที่ตกมาขึ้นกับสยามช่วงนั้น ประมาณ พ.ศ. ๒๔๔๕ เกิดเหตุการณ์กบฏเงี้ยว (ไทยใหญ่)

สยามปราบกบฏแล้วรวมหัวเมืองทางเหนือรวมแพร์ น่าน ลำปาง เป็นมณฑล เจ้าพิริยเทพวงศ์ จึงเป็นเจ้าผู้ครองนครแพร์องค์ที่ ๒๒ องค์สุดท้าย

พ.ศ. ๒๔๗๖ ยกเลิกมณฑล จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินใหม่ นครแพร์กลายมาเป็นจังหวัดแพร่จนถึงทุกวันนี้

นี่ขนาดเล่าอย่างรวบรัดตัดความมากที่สุดแล้ว ยังยาวขนาดนี้

ถึงบอกว่าบ้านโบราณอายุ ๑๒๕ ปี เทียบกับประวัติศาสตร์เมืองแพร่แล้ว แค่อึด ๆ เอง

เมืองที่มีรากเหง้ายาวนานถึงเพียงนี้ ทั้งร่องรอย เรื่องราวชีวิตวัฒนธรรม สถานที่ ฯลฯ ที่มีความรู้มรดกและงดงามทางประวัติศาสตร์ประเมินค่าไม่ได้

เป็นจุดแข็งของเมืองแพร์ ที่ใช้เป็นต้นทุนการเรียนรู้ การท่องเที่ยว และต่อยอดการพัฒนาได้อย่างไม่รู้จบ

ให้ “เมืองแพร์” แพร่ออกไปครับ

(เขียนเมื่อ ๗ ก.ค. ๖๓)

ภาพประกอบตอนที่ ๖

มองเมืองแพว

เจ้าเมืองแพวองค์สุดท้าย
(ภาพอยู่ในโบสถ์หลังเก่า วัดพระบาทมิ่งเมือง)

เมืองแพร่ในอดีต
(ภาพจาก sites.google.com)

กำแพงเก่าเมืองแพร่
(ภาพจาก miseumthailand.com)

เจดีย์โบราณ วัดหลวง เมืองแพร่

คุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่ มีเรื่องเล่ามากมาย (ภาพถ่ายจากด้านหลังของคุ้มฯ)

สว.อำพล สานพลัง สร้างสุข is at สวน

รุกขชาติเซตวัน.

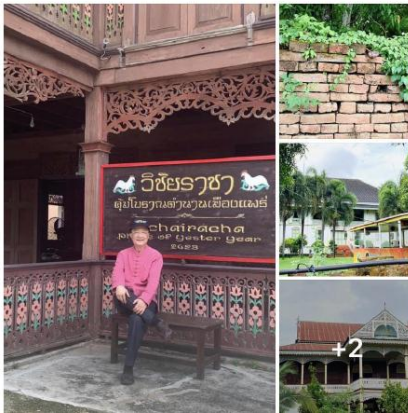
Posted by อำพล จินตาวัฒน์

Tuesday at 16:12 · Phrae · 🌐

มองเมืองแพร่

ตอนที่6: บ้านโบราณแค้จ๊ับ

... See More

คุ้มวิชัยราชา คุ้มบ้านโบราณ
ของเอกชน เมืองแพร่

บ้านเก่ากลางเมืองแพร่ อีกหลังหนึ่ง

บ้านนี้ไม่ได้อยู่ที่อังกฤษ แต่อยู่ที่กลางเมืองแพร่เอง

ศิลปกรรมธรรมชาติ ที่เมืองแพร่

เผือกแพ้ว เผือกอววม

ตอนที่ ๗ เมืองสีภูมิ

ตอนที่แล้ว เขียนถึง “ภูมิประวัติศาสตร์” ๑,๒๐๐ ปี ของแพร่
อย่างย่อ ๆ ไปแล้ว

ที่จริงแล้ว แพร่ไม่ได้มีภูมิเดียว

แพร่เป็น “เมืองสีภูมิ”

เรียกว่า “ภูมیب้านภูมิเมืองแพร่” ก็ได้

ผมเลียนแบบมาจากที่อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ แนะนำให้ผมรู้จัก
“ภูมیب้านภูมิเมืองกาญจน์” เมื่อ ๒ ปีก่อน

สองจังหวัดนี้มีอะไรละม้ายคล้ายคลึงกัน แต่ไม่เหมือนกัน ต่างยุค
ต่างสมัยกัน น่าสนใจทั้งสองจังหวัด

หนึ่ง ภูมิประวัติศาสตร์

เมืองแพร่มีภูมิประวัติศาสตร์ ยาวนาน ๑,๒๐๐ ปี (เล่าแล้วตอนที่ ๖)

เมืองกาญจน์ มีภูมิประวัติศาสตร์ เกือบเนื่องตั้งแต่สมัยอาณาจักรขีรวรมัน
(ปราสาทเมืองสิงห์), ยุคสมัยสงครามพม่า, ยุครัตนโกสินทร์,
ยุคสงครามโลกครั้งที่ ๒ ฯลฯ

สอง ภูมิธรรม

เมืองกาญจน์ก็เลื่องลือธรรม ในตัวเมืองมีทั้งวัดไทย วัดจีน วัดญวน
อยู่ด้วยกัน ที่สังขละบุรีมีวัดมอญด้วย

เมืองแพร่ก็เลื่องลือธรรม มีวัดตั้งแต่สมัยก่อตั้งเมืองกว่า ๑ พันปี,
วัดสมัยขบไล่ขอม, วัดสมัยสุโขทัยยึด, วัดสมัยพม่ายึดครอง
วัดที่เจ้าเมืองสร้าง, วัดสมัยรัตนโกสินทร์ และวัดสมัยใหม่ ๆ

ที่วัดศรีชุม มีพระพุทธรูป “พระเจ้ายืน” เก่าแก่มาก สร้างสมัยสุโขทัย
พร้อม ๆ กับพระธาตุช่อแฮ, วัดพระบาทและวัดมิ่งเมือง เดิมเป็น
วัดของเจ้าครองนคร มีโบสถ์หลังเก่า ภายหลังปรับมาเป็นวัดหลวง
มีโบสถ์ใหม่ มีพระพุทธรูปชินราชจำลอง โบสถ์ทั้งสองอยู่ในอาณาบริเวณ
เดียวกัน, วัดหลวงก็เก่าแก่มา อายุเป็นพันปี สร้างด้วยศิลปะล้านนา
ผสมสุโขทัย, วัดพระร่วง, วัดพระนอน, วัดพงษ์สุนันท์ มีพระนอน
ขนาดใหญ่ มีเจดีย์ขาวศิลปะพม่า, ที่อำเภอด่านซ้ายมีวัดพระธาตุ
สุโทนมงคลคีรี จำลองรูปวัดสำคัญของภาคเหนือมาไว้ และมีพระนอน
หน้าตาออกไปทางพม่าองค์ใหญ่สวยงาม และวัด ฯลฯ

ใครอยากไหว้พระ ๙ วัด แค่วังม่งเดียวครบแล้ว หรือจะไหว้ ๙๙ วัด
ก็ยังได้

แต่หากต้องการไหว้พระไป ศึกษาไป ก็ต้องหลายวัน ทั้งจังหวัด
มีวัดเกือบ ๔๐๐ วัด

สาม ภูมิศาสตร์

เมืองกาญจน์มีแควน้อย แควใหญ่ บรรจบกันเป็นต้นแม่น้ำแม่กลอง มีภูมิประเทศสวยงาม ป่าเขา อุทยานแห่งชาติ เขตห้ามล่า ทุ่งใหญ่นเรศวร น้ำตก ทศนีภาพภาพสวยงาม ท่องเที่ยวได้ไม่รู้จบ

เมืองแพร่ ก็มีป่าเขาลำเนาไพร สวยงาม อุดมสมบูรณ์มาก ยิ่งฤดูฝน ฤดูหนาว น่าเที่ยวมาก มีแม่น้ำยมไหลผ่าน มีอุทยานแห่งชาติเวียงโกสัย มีบ่อน้ำพุร้อนแม่จอก อุทยานแห่งชาติดอยผาหลวง วนอุทยานแพะเมืองผี ฯลฯ

ที่สุดยอดของแพร่ คือการเป็น “เมืองหลวงไม้สักของโลก”

ต้นสักเติบโตงอกงามดีมากที่แพร่ ไม้สักเมืองแพร่ขึ้นชื่อมาก ในอดีตจึงมีบริษัทต่างชาติเข้ามา “ทำไม้” เป็นล่ำเป็นสัน

เมื่อ๕๐ปีก่อน นักเรียนไทยยังเรียนว่า ไม้สักเป็นสินค้าส่งออกอันดับต้นของไทย ก็ไม้สักแพร่และจังหวัดข้างเคียงนี้แหละ

ยังพอมี “ต่อไม้สักธรรมชาติ” อายุเกินร้อยปี ที่สวนรุกขชาติเขตรวัน ให้เห็นอยู่

โรงเรียนป่าไม้ของไทย ก็เริ่มต้นที่แพร่นี้เอง ผลิตนัการป่าไม้ไปเป็นจำนวนมาก

ทุกวันนี้ มี “ป่าไม้สักปลูก” จำนวนมาก ให้ทั้งมูลค่าทางเศรษฐกิจ และคุณค่าสูงต่อโลกใบนี้
 สี่ ภูมิวัฒนธรรม

เมื่อนุชย์ตั้งรกรากอยู่อาศัยย่อมเกิดวิถีวัฒนธรรม อะไรที่ดี ก็สืบสาน
 เป็นอารยธรรม

เมืองกาญจน์ก็มีภูมิวัฒนธรรมของตัวเองที่หลากหลาย มีวัฒนธรรม
 กลุ่มชาติพันธุ์กระเหรี่ยง วัฒนธรรมคนเมืองเชื้อสายต่าง ๆ
 อาหารการกิน ขนบ ความเชื่อ ประเพณีต่างๆที่เป็นอัตลักษณ์ งดงาม
 แตกต่างกันไป

เมืองแพร่ก็มีภูมิวัฒนธรรมของตัวเอง ไปทางล้านนาบ้าง กลุ่มชาติพันธุ์
 บ้าง ไปทางกลุ่มชนเชื้อสายต่าง ๆ บ้าง เช่น ไหว้พระธาตุช่อแฮแห่งตุง
 หลวง, ขนบเส้นเมืองแพร่, ประเพณีกำฟ้า , ตำนานรักวรรณกรรม
 “ลิลิตพระลอ”, ผ้าหม้อฮ่อม, เฟอร์นิเจอร์และงานศิลปะแกะสลักไม้สัก
 อาหารพื้นเมือง เหล้าพื้นบ้านสะเอียบ ฯลฯ เล่าเท่าไรก็ไม่หมด
 ต้องไปสัมผัสเอง

เหล่านี้ รวมกันเป็นภูมิปัญญา อันเป็นทุนทางสังคม เป็นความงดงาม
 ที่เป็นตัวตนของเมืองแพร่

ซึ่งมีแห่งเดียวในโลก

ต่อยอดเติบโตได้อีกมาก
 คนแพร่คงมีการบันทึก

“ภูมิบ้านภูมิเมืองแพร่”

ทั้งฉบับย่อ ฉบับยาว ฉบับประยุกต์ ฉบับพกพา ฉบับพิสดาร และฉบับ
 ฯลฯ

ไว้ให้ผู้คนได้เรียนรู้

ทั้ง “ราก – ต้น – ใบ - ดอกผล ของคนและเมืองแพร่”

ผมเป็นคนนอก ก็ทำได้แค่สรวล ๆ เท่านั้นครับ

(เขียนเมื่อ : ๘ ก.ค. ๖๓)

ภาพประกอบตอนที่ ๗

ไหว้ “พระเจ้ายืน” วัดศรีชุม เมืองแพร่
สร้างยุคสุโขทัย

พระธาตุช่อแฮ เมืองแพร่ (ภาพจากไทยรัฐ ออนไลน์)

วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี ด่านชัย (ภาพจากไทยรัฐ ออนไลน์)

วัดพม่า กลางเมืองแพร่

โรงเรียนป่าไม้แพว

(ภาพจาก museumthailand.com)

ภาพในพิพิธภัณฑ์ไม้สัก แพว

(ภาพจาก museumthailand)

ภาพในพิพิธภัณฑ์ไม้สัก แพร่

(ภาพจาก museumthailand)

วนอุทยานแพะเมืองผี แพร่

(ภาพจาก museumthailand)

ตอต้นสักโบราณ อายุเกิน 100 ปี
ถูกตัดมานานปี ที่สวนรุกขชาติเขตรวัน เมืองแพร่

สวนป่าสักปลูก
ที่เมืองหลวงสักโลก “เมืองแพร่”

ต้นสาละยักษ์ @ วัดหลวง เมืองแพร่

ตอนที่ ๘ พลังแพร่

เมื่อก่อนนี้ การรับรู้เกี่ยวเมืองแพร่ของผมนั้นน้อยนิด นอกจากเรื่องไม้สัก พระธาตุช่อแฮ แวะเมืองผีแล้ว ก็เป็นเรื่องของคนการเมืองหลายคน ที่ไปตั้งระดับชาติ และโน่นนี่นั่น

ที่สะท้อนใจผมมาก ก็กรณี นพ.ชาญชัย ศิลปอวยชัย อดีตนายกอบจ.แพร่ ถูกฆาตกรรมขณะวิ่งออกกำลังกาย เมื่อหลายปีก่อน นัยว่าเกี่ยวกับ ประเด็นการเมือง

ผมคุ้นเคยกับนพ.ชาญชัยในฐานะนายกอบจ.แพร่ ซึ่งทำงานขับเคลื่อน การปฏิรูประบบสุขภาพด้วยกันในช่วงก่อนเสียชีวิต

ภาพจำเกี่ยวเมืองแพร่ของผมในส่วนนี้ จึงไม่ค่อยดี

เมื่อเกิดเหตุการณ์ “รื้อบ้านโบราณ” ขึ้น ได้มีโอกาสไปแพร่ ไปร่วม ประชุมกับเครือข่ายคนแพร่ ที่มีทั้งนักธุรกิจ ประชาสังคม สื่อมวลชน เอ็นจีโอ นักวิชาการ อาจารย์ ข้าราชการบำนาญคนแพร่ คนวัยหนุ่มสาว และนายกอบจ.แพร่ (คุณอนุวัธ วงศ์วรรณ) โดยมีสว.อภิชาติ โตดิลกเวชช์ คนแพร่ เป็นผู้ชวนผมเข้าร่วมประชุมด้วย เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓

ประกอบกับเมื่อได้ฟัง ได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพิ่มเติม และวิเคราะห์ เบื้องต้น ทำให้ผมรู้จักและเข้าใจเมืองแพร่มากขึ้นแยะ

ดีใจแทนคนแพร่และคนไทย ที่เรามี “เมืองแพร่”

ผมพูดกับที่ประชุมวันนั้นว่า

“ในฐานะคนนอกมองเมืองแพร่ เห็นเมืองแพร่โดดเด่นมาก มีทุนทางสังคมที่ประเมินค่ามิได้ ซึ่งหลายจังหวัดไม่มีอย่างนี้

เมืองแพร่มีอนาคตที่สดใสอีกยาวไกล

ที่บอกว่า แพร่เป็นจังหวัดเล็ก ๆ ผู้ว่าราชการจังหวัดมาอยู่แค่คนละปีแล้วก็ไป คนแพร่ไม่ต้องเสียเวลาเรียกร้องให้มีผู้ว่าฯ อยู่นาน ๆ นั้นมันระบบราชการ เขายึดระบบบริหารราชการภาพใหญ่ และยึดถือสิทธิของข้าราชการมากกว่าพื้นที่อยู่แล้ว

เราควรมองใหม่หรือไม่?

คนแพร่ต้อง “รวมตัวกัน ร่วมคิดร่วมเรียนรู้ ร่วมวางแผน ร่วมกำหนดอนาคต ร่วมทำกันเองอย่างกระตือรือร้น จริงจัง ต่อเนื่อง”

จะเกิดพลังมหาศาล เรียกว่า “พลังทางสังคม” (social energy) อันเป็นตัวบอกถึง “สังคมเข้มแข็ง” ซึ่งเป็นสิ่งที่คนแพร่กำลังทำกันอยู่

ผู้ว่าฯ หมดวาระกันมาแล้วก็ไป ข้าราชการต่าง ๆ ย้ายมาย้ายไป นับคนไม่ถ้วน ก็ต้องฟัง ต้องทำงานกับประชาชน ต้องเดินไปด้วยกัน

ถ้าประชาชนคนแพร่ เป็นหลัก ราชการก็ต้องเอาด้วย ต้องตามส่งเสริม สนับสนุน มาต่อ มาเติม เป็นอื่นได้ยาก

ยกตัวอย่าง ที่พังงา มีการขับเคลื่อนขบวนพลเมืองคนพังงา กำหนด ทิศทางการพัฒนา “พังงา เมืองแห่งความสุข” มาหลายปีแล้ว ตอนนี้ กำลังคืบหน้าไปตามลำดับ

ที่ขอนแก่น มีกลุ่มนักธุรกิจท้องถิ่น๒๐ตระกูล รวมตัวกันตั้งบริษัท พัฒนาเมืองขอนแก่นขึ้นมา เพื่อนำการพัฒนาเมือง คิดงานเคลื่อนงาน กับทุกภาคส่วน ไม่รอรัฐอย่างเดียว เป็นประชาธิปไตยทางตรง พัฒนาไปพร้อม ๆ กับประชาธิปไตยภาคพลเมือง ที่ใครก็ปฏิเสธไม่ได้

แบบที่เรียกว่า “การอภิบาลหรือการจัดการสังคมแบบหุ้นส่วน” (governance by partnerships)

ทำงานแบบเชื่อมโยงทุกฝ่ายเข้าด้วยกัน ประชาสังคม เอกชน วิชาการ ราชการ ส่วนกลาง ภูมิภาค ท้องถิ่น ฯลฯ ไม่แบ่งพรรค แยกข้าง

มีพวกเดียว คือ พวกคนเมืองแพร่ สาน ก่อ ต่อยอดเรื่องดี ๆ ให้เจริญ งอกงาม”

มีนักธุรกิจอาวุโสคนแพร่ท่านหนึ่งบอกว่า

“ที่ผ่านมาเราอาจต่างคนต่างอยู่กันมากเกินไปสักหน่อย น่าจะถึงเวลา ที่เราต้องคิด ต้องรวมตัวกัน สร้างพลังพลเมืองพัฒนาบ้านเมืองของเรา กันจริงจังแล้ว”

เมืองแพร่เด่นเรื่องป่าไม้ ไม้สัก เคยมีโรงเรียนป่าไม้ที่รุ่งโรจน์มาก ในอนาคต เมืองแพร่น่าจะมีสถาบันวิชาการป่าไม้อาเซียน หรือสถาบัน พัฒนาป่าไม้โลกกันดีไหม จะไปให้ถึงได้อย่างไร คนแพร่ควรเป็นฝ่าย เริ่มคิด แล้วดึงฝ่ายรัฐและองค์กรภายนอกให้เข้ามาช่วยคิด ช่วยทำ ไม่รอให้ใครคิดแทนหรือคิดให้

เมืองแพร่จะเป็นเมืองมรดกโลกทางด้านใดได้บ้าง เรามีต้นทุนอยู่แล้ว มากมาย ต้องศึกษาวิเคราะห์ แล้วกำหนดอนาคตของเรา ดึงภายนอก มาช่วยกันผลักดัน วันหนึ่งฝันก็จะเป็นจริงได้

แพร่ควรเติมการพัฒนาอะไรอีกบ้าง เพื่อให้แพร่เจริญเติบโตไปข้างหน้า อย่างถูกต้องทาง แบบไม่ทำลายฐาน ไม่ทิ้งจุดแข็งเดิมได้อย่างไร ฯลฯ

ถ้าคนแพร่เฉย ๆ วันข้างหน้าอาจมีโครงการพัฒนาที่ไม่สอดคล้อง กับฐานทุนเดิม เกิดความไม่ลงตัวหรือเสียหายได้

ตัวอย่างการรื้อบ้านไม้สักโบราณที่เกิดขึ้น ซึ่งเราควรพลิกวิกฤติ ให้เป็นโอกาส

ที่มีข้อมูลว่า นักเรียนแพร่จบมัธยมแล้ว หวังแพร่ไปเรียนที่อื่น แล้วทิ้งบ้านทิ้งเมืองไปทำงานอยู่ที่อื่นสูงมาก ก็เป็นโจทย์ที่ท้าทาย ที่ควรพลิกกลับหรือไม่

ผมคุยกับคนหนุ่มสาวแพร่ ภรรยาที่ชาวแพร่ เจ้าของบูติกโฮเทลเล็ก ๆ ก็เคยไปเรียนไปทำงานที่อื่น ตอนนี้ได้หวนกลับมาทำงานที่บ้านเกิด “สำนึกรักบ้านเกิด” ของคนจำนวนไม่น้อยกำลังเกิดขึ้น เครือข่ายคนแพร่ควรเชื่อมโยงกับคนแพร่ทุกคน ทุกวัย ที่ไปเรียน ไปอยู่ ไปทำงานไม่ว่าที่ไหนในโลกนี้ โดยมีจุดยึดโยงคือ

“ความเป็นคนแพร่ด้วยกัน”

ช่องทางและวิธีการเชื่อมโยงคนในโลกยุคนี้ก็ทำได้ง่ายดาย

คนแพร่ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ปักหลักอยู่ที่แพร่ก็ไม่น้อย
ที่ไปเติบโต ประสบความสำเร็จที่อื่นก็ไม่น้อย ถ้าเชื่อมโยงกัน
จะเกิดพลังทางปัญญาและพลังทางสังคมมหาศาล

ท่านสว.อภิชาติฯ เป็นตัวอย่างหนึ่ง ท่านเป็นคนแพร่ เคยเป็นผู้ว่า
ราชการจังหวัดแพร่ เป็นอธิบดี เป็นสมาชิกวุฒิสภา ฯลฯ วันนี้
ท่านเป็นพลเมืองอาวุโสของแพร่ กลับมาเชื่อมประสานทำงานเพื่อแพร่
เชื่อมทุกฝ่ายในและนอกพื้นที่

นี่เป็นตัวอย่างของพลังขับเคลื่อนเมืองแพร่ที่เป็นของจริง ซึ่งใน
ความเป็นจริงมีมากกว่านี้ และควรจะมีมากกว่านี้

เมืองแพร่ “อัญมณีในอ้อมกอดของธรรมชาติ”

ควร “ปักธง” ลงในแผนที่โลกให้ได้อย่างเต็มภาคภูมิ

ไม่ให้ด้อยไปกว่าเชียงใหม่ ภูเก็ต หรือที่ไหน ๆ

ผมมองเห็น “ธง” อยู่ในมือของคนแพร่ครับ

———— จบ ————

(เขียนเมื่อ ๙ กค. ๖๓)

ภาพประกอบตอนที่ ๘

พระพุทธรูป @ วัดหลวง เมืองแพร่ วัดอายุกว่า 1พันปี

สู่เมืองแพร่

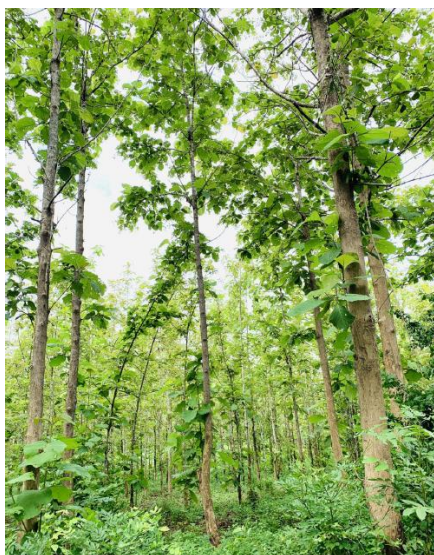
โค้งในหมอก สู่มืองแพร่

ความงามยามเช้า ก่อนเข้าแพร่

คิ่งแม่น้ำยม ไกล่สวนรุกขชาติเขตวัน เมืองแพร่

สวนป่าสักปลูก วังขึ้น แพร่

สว.อภิชาติ ไตติลกเวชช์ คนเมืองแพร่

คุยกับเครือข่ายประชาชนคนเมืองแพร่ 26 มิ.ย.63

เครือข่ายภาคีคนเมืองแพร่

ซ้ายมือ คือนายก อบจ.แพร่ (คุณอนุวัธ วงศ์วรรณ)

น่าเห็นใจนะครับ อย่างนี้ที่อังกฤษ เขาต้องยกให้วิสาหกิจเพื่อสังคม (social enterprise-SE) รับผิดชอบต่อประโยชน์สาธารณะ ของเมืองไทยมีกฎหมายรองรับแล้ว แต่ยังพัฒนาไม่ถึงขั้นนั้น

อำพล จินดาวัฒนะ is with Pitiporn Chaitha and 7 others at สวนรุกขชาติเซตวัน อ.เมือง จ.แพร่.
57 mins · Phrae · 🌐

มองเมืองแพร่
ตอนที่8(จบ): พลับแพร่

เมื่อก่อนนี้ การรับรู้เกี่ยวกับเมืองแพร่ของผมมีน้อยนิด นอกจากเรื่องไม้สัก พระธาตุดอยแช่ และเมืองฝูแล้ว ก็เป็นเรื่องของการเมืองหลายคนก็ไปดั่งระดับชาติ ... See More

FB เขียนเมื่อวันที่ 9 ก.ค.63 ตอบจบครับ

ภาคผนวก

รายชื่อคณะกรรมการการพัฒนาสังคม
และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ
คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา

[6]

**คณะกรรมการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี
ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา**

๑. นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์	ประธานคณะกรรมการ
๒. พลตรี ไอสถ ภาวิไล	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นางสาวปิยฉุภรณ์ วันเฉลิม	เลขานุการคณะกรรมการ
๖. พลเอก ไพชนนต์ คำตันเจริญ	โฆษกคณะกรรมการ
๗. นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ	ประธานที่ปรึกษา คณะกรรมการ
๘. นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙. หม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. นายพีระศักดิ์ พอจิต	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. นางทัศนียา ยวนนันท	กรรมการ
๑๒. นางประยูร เหล่าสายเชื้อ	กรรมการ
๑๓. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ	กรรมการ
๑๔. นายมณฑิร บุญตัน	กรรมการ
๑๕. นายยุทธนา ทัพเจริญ	กรรมการ
๑๖. พลเอก วลิต โรจนภักดี	กรรมการ
๑๗. นายอำพล จินดาวัฒนะ	กรรมการ

[b]

รายชื่อที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ
และเลขานุการประจำคณะกรรมการ

**ที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ
และเลขานุการประจำคณะกรรมการ**

๑. นางจิราภรณ์ เล้าเจริญ	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ
๒. นางณัฐณภรณ์ เอกนราจินตวัฒน์	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๓. นายวงศ์พันธ์ ญธัญพัฑ	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๔. นายศุภชัย สติรศิลป์	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๕. นางอุบล หลิมสกุล	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๖. นายเอกกมล แพทยานันท์	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๗. นายกิตติรัตน์ เมฆมณี	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๘. นางงามจิต แท้สุวรรณ	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๙. นางสาวบุญชिरา ภูชนะจิต	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๑๐. พันเอก ธนัญชัย พยัตตพงษ์	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๑๑. นางนุชนาถ วสุรัตน์	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๑๒. นายเอกพิทยา เอี่ยมคงเอก	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๑๓. พันโท หญิง เรืองพรรษา ชื่นนิยมธรรม	นักวิชาการประจำ คณะกรรมการ
๑๔. นายสุวัช สิงห์พันธุ์	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๑๕. นางณัฏฐภัค อติเชษฐ์ธนิศ	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๖. นายนิติ ถาวรวิชัย	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๗. นายรณฤทธิ์ มงคลรัตน์	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๘. นางนฤมล ล้อมทอง	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๙. นายศุภการ ปทุมรัตนธาร	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๒๐. นายอาสา วัฒนญาณกุล	เลขานุการประจำคณะกรรมการ

รายชื่อคณะอนุกรรมการ

[൭൭]

คณะกรรมการกิจการเด็ก และเยาวชน

๑. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	ประธานคณะกรรมการ
๒. พลเอก ไพบยน์ ค้ำตันเจริญ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นางจิราภรณ์ เล้าเจริญ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นางทัศนียา ยวามนัท	อนุกรรมการและที่ปรึกษา
๕. นางงามจิตต์ เต้สุวรรณ	อนุกรรมการ
๖. นายชาญชัย มาณจักร	อนุกรรมการ
๗. นายศุภชัย สติรศิลป์	อนุกรรมการ
๘. นางสาวอัญชลี เกษสุริยงค์	อนุกรรมการ
๙. นายสุริชาติ จงจิตต์	อนุกรรมการ
๑๐. นายสายสิทธิ์ เจตสิกทัต	อนุกรรมการ
๑๑. นายธนวัฒน์ พรหมโชติ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๒. นางเพชรรัตน์ มหาสิงห์	อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. นายณัฐ บุญชัย	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

คณะอนุกรรมการกิจการสตรี และผู้มีความหลากหลายทางเพศ

๑. นายวัลลภ ตังคณานุก์	ประธานที่ปรึกษาคณะอนุ
	กรรมการและอนุกรรมการ
๒. นางประยูร เหล่าสายเชื้อ	ประธานคณะอนุกรรมการ
๓. นางทัศนียา ยุวานนท์	รองประธานคณะอนุกรรมการ
	คนที่หนึ่ง
๔. นางจิราภรณ์ เล้าเจริญ	รองประธานคณะอนุกรรมการ
	คนที่สอง
๕. นางณัฐณภรณ์ เอกนราจินดาวรรณ	อนุกรรมการ
๖. นางงามจิต แท้สุวรรณ	อนุกรรมการ
๗. นางณัฐนันท์ สว่างวงศ์	อนุกรรมการ
๘. นางระเบียบ ปัทมติก	อนุกรรมการ
๙. นายโสภณ แก้วล้อมทรัพย์	อนุกรรมการ
๑๐. นางสาวพัชรา พอจิต	อนุกรรมการ
๑๑. นางสาวสุภาพิชญ์ ไชยดิษฐ์	อนุกรรมการ
๑๒. นางสาวฉัตรสุตา ศิริวงศ์	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๓. นางจิรพรรณ อนุศาสน์อมรกุล	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๔. นางสาวอรณิชา ภาคพิเศษ	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

คณะกรรมการกิจการคนพิการ

๑. นายมนต์เกียรติ บุญตัน	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นางพวงแก้ว กิจธรรม	อนุกรรมการ
๕. นายรัตน์ กิจธรรม	อนุกรรมการ
๖. นางสาววันทนี พันธ์ชาติ	อนุกรรมการ
๗. นายวิฑูต บุณนาค	อนุกรรมการ
๘. นายสุชาติ โอวาทวรรณสกุล	อนุกรรมการ
๙. นางอาทิตยา นรารวัชร	อนุกรรมการ
๑๐. นายธีรยุทธ สุขธนวิทย์	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๑. นางสาวพิมพ์ปฎา อติสิริวัชร	อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒. พลตรี ไอสถ ภาวิไล	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๓. นายชูศักดิ์ จันทยานนท์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๔. นายต่อพงศ์ เสลานนท์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๕. นางนุชจारी คล้ายสุวรรณ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๖. นางวัชรารัตน์ ไร่ไพบูลย์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๗. นายศุภชีพ ดิษเทศ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๘. นายสุภรธรรม มงคลสวัสดิ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๙. นายสุพล บริสุทธิ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒๐. นายเอกกมล แพทยานันท์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

คณะอนุกรรมการปฏิรูปด้านสังคม กิจกรรมผู้สูงอายุและสังคมสูงวัย

๑. นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง	อนุกรรมการและที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ
๒. นายอำพล จินดาวัฒนะ	ประธานคณะอนุกรรมการ
๓. นายยุทธนา ทัพเจริญ	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๔. นางจารุพันธ์ อึ้งภากรณ์	รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๕. นายณัฐเมศวร์ เรืองพิชัยพร	อนุกรรมการ
๖. นายดารนัย อินสว่าง	อนุกรรมการ
๗. ศ.ดร.ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์	อนุกรรมการ
๘. พลเอก บุญลือ วงษ์ท้าว	อนุกรรมการ
๙. นายประกาศิต ภาวะสิทธิ	อนุกรรมการ
๑๐. นางสาวรัญญา เตียวกุล	อนุกรรมการ
๑๑. นางกรรณิการ์ บรรเทึงจิตร	อนุกรรมการ
๑๒. นางสาวบุษยรัตน์ กาญจนดิษฐ์	อนุกรรมการ

**ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการพัฒนาสังคม
และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
วุฒิสภา**

๑. นายตันพงศ์ ตั้งเต็มทอง	ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓
๒. นางสาวภิรมย์ นิลทัพ	นิติกรชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่ กำกับดูแลการปฏิบัติราชการ ของกลุ่มงานคณะกรรมการ การพัฒนาสังคมฯ
๓. นางธนยา สิงห์หมณี	นิติกรชำนาญการ
๔. นางสาวพิมพ์ปฎา อติสิริวัชร	นิติกรชำนาญการ
๕. นางสาวธรรมรัตน์ ศรีทองกุล	นิติกรชำนาญการ
๖. นางเพชรรัตน์ มหาสิงห์	วิทยากรชำนาญการ
๗. นางจิตตินันท์ ศิริอังกานนท์	วิทยากรชำนาญการ
๘. นางสาวฉัตรสุตา ศิริวงศ์	นิติกรปฏิบัติการ
๙. นางสาวจิตรลดา ่องอาจ	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
๑๐. นางสาวสุธาทิพย์ สมัครงการ	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
๑๑. นายรุ่งเพชร งามพร้อม	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติการ
๑๒. นายสุริยะ อุปลาบัติ	นักวิชาการสนับสนุนงานวิชาการ
๑๓. นางสาวนธิดา ศรีอุตะ	พนักงานสนับสนุนการประชุม

กลุ่มงานคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก
เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๒๕ - ๖ โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๒๖